

hold, om det end er ganske vist, at der gjerne kunde trænges til en Lettelse paa enkelte Ting, for Exempel Kul; men jeg tror dog, at en saadan Lettelse vil være mere tilfynneladende end virkelig. Jeg tror, det er meget farligt for Diebliffet at indlade sig paa saadanne Reformer i Soldatvæsenet. Tydskland har jo fornylig gjort en hel Frontforandring i sit Soldatvæsen, og jeg tror, det er meget farligt for et lille Land nu at røre ved sit Soldatvæsen. Jeg tror, man maa se, hvorledes disse Sager udvilde sig andetsteds, før man i saa Henseende rører sig. Derimod forekommer det mig, at der er en anden Ting, som man kunde røre ved uden nogenformhelt Støde, nemlig Stempelstatten, ikke fordi jeg just tror, at Stempelstatten egentlig hviler saa grumme tungt paa os, thi vel er den ikke saa grumme lille og ved mange Omsætninger spiller Stemplet en Rolle, men for mig er det Allerværste i Virkeligheden den Maade, hvorpaa Loven derom er affattet. Jeg tror, at der skal et helt Fond til af juridisk Kundskab for paa mange forskellige Punkter af den at komme igjennem den, og dersom man vil lette vor Skattebyrde, vilde der sikkert her være et Omraade derfor. Jeg forlanger ikke, at den hele Stempelafgift skal bortfalde, men kun, at Stempelstatten simplificeres saaledes, at den bliver forstaalig for Menigmand, hvad jeg tror, vilde være et Held. Ogsaa en anden Side af vort Skattevæsen har været omtalt, nemlig Hartkornskatterne og Bygningsafgiften. Her skal jeg sige, at jeg er en aldeles bestemt Modstander af disse Skatters Ophevelse. Jeg har tidligere paa et andet Sted udtalt, og det staar jeg ved endnu, at saavel Hartkornskatterne som Bygningsafgiften ere en Prioritet, der hviler paa vore Eiendomme, saa at, dersom der eftergives Noget af dem, er det i Virkeligheden det Samme som at forcere de nuværende Eiendomsbesiddere en ligesaa stor Kapital, som det Beløb i Rente, der bliver dem eftergivet, repræsenterer. Derimod tror jeg nok, at der kunde være en Maade, hvorpaa man kunde komme Kjøbstæderne til Assistance, ved Bygningskatten. Som bekendt staa Hartkornskatterne saa at sige uforandrede som de stode dengang, da Matrillen blev sat, men derimod er Bygningskatten bestandig i Stigen. Dette hidrører naturligvis ikke fra, at Skatten paa de enkelte Bygninger stiger, men fra, at Kjøbstæderne bestandig udvide sig, og derved bliver Skattebeløbet forøget. Nu kan det naturligvis ikke gaa an at fritage de nye Bygninger for Skatten; men derimod tror jeg, at der kunde findes en Ordning, som vilde være et stort Gode for Kjøbstæderne. Det er denne, at det nuværende Beløb af Bygningsafgiften bliver flaaet fast. Saa og saa meget, nemlig Afgiftens nuværende Beløb har da N. N. By til svare til Staten, Alt, hvad der gaar ud derover, kommer Kommunen tilgode. Jeg tror, at derved vilde

Kjøbstæderne kunne faae en Indtægt, som, naar man ser hen til, hvorledes Statterne stige i Kjøbstæderne, tilvisse kunde være af stor Interesse og til stor Gavn for dem. Naar det høitagtede 1ste kongevalgte Medlem (Andrø) berørte Postvæsenet og fremhævede, at det tidligere havde været et Regale, erkjender jeg naturligvis, at det har været det; men det høitagtede Medlem og jeg blive aldrig enig hverken om Sernbanes- eller om Postvæsenet. Jeg formener nemlig, at det er et Held, at Post- og Telegrafvæsenet i Virkeligheden ikke er et Regale, jeg siger ikke, at det er et Held, at det ikke giver Overskud, thi at det gjorde det, var naturligvis ønskeligt; men jeg tror ikke, man her skal beregne nogen Indtægt; jeg tror, at disse to Væsenet høre til dem, der i Virkeligheden gjøre, at Landet kan betale de Statter, der fordres af det. Jeg tror, at Alt, hvad der kan fremme Omsætningen, bør og skal gøres. Jeg erkjender naturligvis det Rigtige i, hvad det høitagtede Medlem ansatte, at i det Mindste Landpostvæsenet maaske har antaget et noget for stort Omfang; thi det er vist, at, hvis man vilde beregne, hvad det Brev, der kommer til N. N. Landsby, egentlig koster Landet i Befordring, ikke ad Hovedrouten, men igjennem selve Landpostvæsenet, saa er denne Udgift lovlig stor. Men paa den anden Side tror jeg ikke, man skal bestræbe sig for at faae Udgiften til Landpostvæsenet nedsat; jeg tror nemlig, at netop derigjennem fremmes ogsaa Oplysning, Kjendskab gjennem Dagbladene til, hvad der passerer i Verden og den Slags Ting, saa jeg vil ikke gjerne være med til at gjøre nogen Indskrænkning paa dette Omraade. Det ærede høitagtede Medlem fremhævede, at, naar man forhøiede Brevtægten og Persontægten, var det ikke Noget, der vilde falde de lavere Klasser til Byrde. Ja, det erkjender jeg, men jeg tror uregtelig, at det vilde være et meget farligt Princip, om vi, for at Landposterne kunde florere, som de gjøre, derfor forhøiede Brevtægten for Andre; det vilde jeg aldrig kunne gaa ind paa.

Da jeg engang er ved Postvæsenet, saa vil jeg ogsaa rette en Tak til den høitærede Indenrigsminister, for at han iaar har optaget paa Finantsloven en Post paa § 27 om Anskaffelse af et nyt Skib til Routen Nordsmedsund—Falkter. Jeg tror, at der i Virkeligheden derved vil blive afhjulpet et Savn paa den Kant. Derimod beklager jeg meget, at den høitærede Minister ikke har fundet sig foranlediget til at foretage Noget ved Overfarten over Store Belt. Det maa jo erkendes, at Store Belt i Virkeligheden er Hovedaare ikke alene for Forbindelsen mellem Kjøbenhavn, Sjælland og det øvrige Land, men ogsaa for Forbindelsen mellem hele Norden og det øvrige Europa. Denne Fart har tilvisse sin store Betydning, og jeg tror, at det er rigtigt, at der bliver gjort alt Muligt for at